

Marijher, čevljar in najemnik gostilnice pri „črnem medvedu;“ oba tudi za naprej z družbo v zavezi ostana ko častna uda, kterih družba šteje 8. Podučevali so družbenike z blago neutrudljivostjo gospodje: profes. Konšek, Močnik, Gnezda, in Boštjančič, v petju pa, dokler se ni podal na drugo mesto, g. Prohaska, pevovodja narodne čitalnice; zraven pa ima družba 9 slovenskih in nemških časnikov razne vrste in mnogo lepih knjig v svoji knjigarnici. Povdarjal je gosp. ravnatelj v svojem poročilu posebno to prikazen, da, dokler družba stoji, še nikoli ni tako malo rokodelskih pomočnikov iz drugih družeb šlo skoz Ljubljano kakor lansko leto, v katerem se jih je oglasilo samo 34, ko jih je zadnje 4 leta po 86 dohajalo. Gledé denarnih družbenih moči je bilo prav ugodno dozvediti, da družba ima naloženih že 930 gld. v gotovem denarji, 350 gold. pa v državno-dolžnih pismih ali obligacijah; družbeniki pa da imajo v družbeni hranilnici pri družbi za pomoč obrtnikov uloženih blizu 500 gld. Letni stroški so se lahko poplačali s prineski blagih dobrotnikov, katerim se gosp. ravnatelj konečno prav srčno zahvaluje s trdnim upanjem, da na zadnje utegne družba vendar svojo lastno hišico si pridobiti. Bog daj, da se kmalu spolni ta blaga želja, zraven pa tudi posebno goreča želja vseh v zboru pričujočih, da bi čedalje več pomočnikov se udeležilo le-te za rokodelski svet sploh tako važne družbe. In mi dostavljamo še to, da še mnogo mnogo let neutrudljivi gosp. dr. Vončina družbi ostane mil oče!

— Vredništvo je bilo naprošeno tudi v „Novicah“ natisniti sledeče slovó: Prebivalcem dežele kranjske!

Po Najviši milosti Njegovega Veličanstva cesarja poklican na mesto deželnega poglavarja v Trstu in Primorju, rečem pri odhodu iz Kranjskega vsem prebivalcem te dežele: Bog Vas obvaruj!

Akoravno je bilo moje delovanje na Kranjskem le kratko, razvijala se je vendar na vse strani plodna delavnost, in jaz se zahvaljujem vsem, ki so me pri tem podpirali.

Po srečni osodi ostanem v novi upravni okolici, ki je meni izročena, sosed dežele kranjske, in ker ima kranjska dežela mnogotere zaveze z Trstom in Primorjem, bom tudi vedel in znal, te zaveze vedno gojiti z gorko skrbnostjo.

V Ljubljani 9. maja 1867. Edv. baron Bach.

— Gospod korar Juri Savaschnig je pred odhodom Njih eksc. barona Bacha prejel rad Franc-Jožefa.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Presvitli cesar in cesarica sta zopet v Peštu. Po nekterih časnikih bode kronanje ogerskega kralja 2. dne prihodnjega meseca, po nekterih še le 10. Ali je tudi to gotovo, ne vemo, ker se ne vé, koliko se bode o tem na sklepe hrvaškega zbora gledalo. Ker ogersko mesto Pešt potrebuje za to svečanost denarja, zahteva od vlade brez obresti 2 milijona gold. na pósodo, ki se imata v 40 letih poplačati. Prečuden je ta dvalizem, ki posojila zahteva od drugih dežel avstrijskih — od Cislajtanije — ki pa naj še povrh tudi obresti plačujejo! — Iz Zagreba sta „Zukunft“ in „Correspondenz“ prinesla sledeča silna važna telegrama od 11. dne t. m. „Zukunft-i“ se je pisalo to-le: Enoglasni sklep deželnega zbora je ta, da pred cesarjevim potrjenjem članka 42. od leta 1861 (kteri zavaruje poslancem prosto besedo v deželnem zboru tako, da se zarad nobenega govora poslanec preganjati ne sme) se zbor ne spušča v nikakoršno razpravo več;

zbor se je zabranil zoper vsako zaukazano (oktroano) volilno postavo. Ta zborov sklep je po „Corresp.“ izbudil nepopisljivo radost po mestu; národne zastave vihajo vkljub prepovedi; policija je prepovedala razsvitjenje mesta in ovenčanje Jelačičevega spominka. Ban žuga s strehom. Ključ k gori omenjenemu sklepu deželnega zbora moramo iskatи v tem, da je ban unidan povabil k sebi vse uradnike, ki so poslanci in jim veleval, da imajo po vladini volji za združenje z Ogri glasovati. Vsled tega položil je bivši kancelar Mazuranić svoje poslanstvo. Ravno to se je po velikih župnih tudi zapovedalo županijskim uradnikom. Iz tega se vidi, kako važna, osodepolna dôba je nastopila na Hrvaškem. — Biškop Strossmayer se je iz Prage, kjer je bil slovesno sprejet, podal v Draždane, in od tod potuje dalje. — Druga imenitna novica je ta, da so v Londonu vendar skovali mir zarad Luksemburga; Luksemburg ostane v rokah kralja holandskega pod poroštvo velikih vlad. Mir je po takem za zdaj zagotovljen; vendar pravega zaupanja ni, da dolgo ostane, ker za Luksemburgom tičí še kaj drugega, česar ne pozabita ne Napoleon ne Prus. — Na Češkem se bojé, da ne nastanejo kužne bolezni v krajih, kjer je divjala vlna vojska. Kjer so mrliči le plitvo zakopani, puhtijo iz zemlje smrdljivi sopuhi, ki okužujejo zrak. Več ljudi je že zbolelo in tudi hitro umrlo. — Naš cesar, pa tudi ruski car, gresta v Pariz razstavo gledat. — Cesarja Maksimiljana v Mehiki so neki res vjeli. Da bi ga umorili, se ni batí, vendar špekulirajo Juaristi na precej visok odkup.

„Zukunft“,

edini na Dunaji v nemškem jeziku izhajoči časopis za slovanske in romanske zadeve, si je pridobil vse, kar potrebuje, da bode delal tudi naprej lahko po dosedanjem programu; število vnanjih dopisnikov in privatnih telegramov se množi od dne do dne. S temi dopisi podaja „Zukunft“ v resnici bralcem svojim več novega ko vsakter drug časnik. Podlistek bode donašal tudi naprej prevode najboljše slovanske literature. — Naročuje se lahko vsaki dan. Cena jej je za mesec dni 1 gold. 40 kr., za 3 mesece 4 gld., za pol leta 8 gld. in za celo leto 16 gold.

Milodari za pogorelce v Kranjski gori:

Gosp. Alojzi Peharc, župnik v Zlatopolji 1 gold.

Listnica vredništva. Gosp. F. P. v P: Rusko-slovenska čitanka se še le tiska; „Zarja“ se po razglasu naroča na Dunaji.

Žitna cena

v Ljubljani 8. maja 1867.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 7 fl. — . — banaške 7 fl. 66. — turšice 4 fl. 14 — soršice 5 fl. 12. — rži 4 fl. 50. — ječmena 3 fl. 40. — prosa 3 fl. — . — ajde 3 fl. 40. — ovsa 2 fl. — .

Kursi na Dunaji 14. maja.

5% metaliki 60 fl. — kr.	Ažijo srebra 125 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 70 fl. 40 kr.	Cekini 6 fl. — kr.

Loterijne srečke:

V Gradcu } na Dunaji } 11. maja 1867:	62. 75. 47. 72. 12.
	52. 82. 8. 3. 68.

Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 22. maja.